

Az alapeljárás felei

Felperes: Autostrada dei Fiori SpA, AISCAT, Associazione Nazionale dei Gestori delle Autostrade.

Alperes: Governo della Repubblica italiana, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Azienda nazionale autonoma delle strade (ANAS)

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) valamely olyan jogalany, amely részvénytársaság, és céljai, működése és a piacba történő beavatkozásra irányuló hatásköre olyan, mint amelyet az olasz jogalkotó ruházott az ANAS spa-ra [amint ez – különösen – az új jogalany létesítő okirataiból, a 2002. december 18-i decreto interministeriale (minisztériumközi rendelet) által jóváhagyott alapító okiratból, valamint a 2007. évi „költségvetési” törvény 1. cikke (1034) bekezdésének a kormány „maximódosításával” történt módosítással törvényre alakított 2006. október 3-i rendelet 2. cikkének (82)-(92) bekezdése szerinti új szabályozásból következik], minősíthető-e vagy sem a közösségi jogrend szerint és ennek hatásait tekintve vállalkozásnak, bár közzállalkozás, és mint ilyenre, vonatkozik-e rá a versenyszabályozás (EK 86. cikk)?

Igenlő válasz esetén,

2) a tulajdonnak a közösségi jogrend által védelt alapvető jogára tekintettel összeegyeztethető-e valamely, a vizsgálthoz hasonló jogszabály, a 286/2006 törvény által átalakítva is, amely – az olyan versenyző közzállalkozásra, mint az ANAS spa-ra ruházott lényegi kisajátítási hatáskörrel szemben – „esetleges kártérítési jogot” ír elő?

3) a szóban forgó jogszabály tekintetében, figyelembe véve annak törvényi szintre történő emelésével és a 2007. évi „költségvetési törvényben” az ún. „maximódosítással” véghezvitt módosításokat, a közösségi jogrend, különösen pedig a versenyre és a belső piacra vonatkozó szabályozás (EK 43. és ezt követő cikkek, valamint az EK 81. és ezt követő cikkek) tiltja-e, hogy – időlegesen, de bármilyen végső jellegű határidő kifizése nélkül – közszolgáltatások vagy köztulajdonban lévő infrastruktúrák üzemeltetését az ANAS spa-hoz hasonló tulajdonságokkal rendelkező, teljes egészében köztulajdonban álló vállalkozásnak ítélik oda, versenyeztetés nélkül?

4) a közbeszerzések odaítélésére vonatkozó közösségi jog tiltja-e, hogy valamely tagállam az árubeszerzésekről és szolgáltatásokról szóló irányelvek által előírt rendszert kiterjessze a nyertes koncessziós magántársaságok által végrehajtott „vertikális” ügyletekre is, a tagállam számára fenntartva a koncessziós társaságok által meghirdetett közbeszerzési pályázatok odaítélő bizottságai tagjainak kinevezési jogát?

5) mivel olyan előnyöket juttatnak, amellyel a magánversenytársak nem rendelkeznek, és mivel nem vonatkozik rájuk elkülönített könyvelés, az EK-Szerződés 87. és ezt követő cikkei szerinti állami támogatásnak minősülnek-e az olyan

finanszírozási intézkedések, amelyek hasonlóak a 138/2002 d.l. 7 cikkének (12) bekezdése, és 7. cikkének (1d) bekezdése, valamint a 2005. évi költségvetési törvény (2004. december 30-i 311. sz. törvény) 1. cikkének (453) bekezdése értelmében az ANAS javára hozott intézkedésekhez, amelyek lehetővé teszik, hogy az ANAS spa a Cassa depositi e Prestiti s.p.a. által támogatott kölcsönöket kapjon, valamint a L. 311/2004 (2005. évi költségvetési törvény) 1. cikke (299) bekezdésének c) pontja és (453) bekezdése szerintiekhez hasonló intézkedések, amelyek jóváhagyott, kimondottan infrastrukturális munkákra szánt állami támogatást juttatnak az ANAS spa-nak, de az elkülönített könyvelés kötelezettsége nélkül; és állami támogatásnak minősül-e az olyan intézkedés, mint a koncesszió meghosszabbítása az ANAS spa javára, ami lehetővé teszi, hogy az ANAS kikerülje a közbeszerzési eljárást, valamint az olyan rendelkezés, mint a 286/2006 (a 262/2006 d.l.-t átalakító) törvény 2. cikkének (87) és (88) bekezdése, amely előírja, hogy az ANAS spa lép automatikusan – még ha átmenetileg, bár végső határidő kifizése nélkül – a lejárt szerződéssel rendelkező magánkoncessziós társaságok helyébe?

Az Elsőfokú Bíróságnak a T-357/04. sz., Chetcuti kontra Bizottság ügyben 2006. november 8-án hozott ítélete ellen Marguerite Chetcuti által 2007. január 22-én benyújtott fellebbezés

(C-16/07. P. sz. ügy)

(2007/C 82/25)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: Marguerite Chetcuti (képviselő: M.-A. Lucas ügyvéd)

Másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

– helyezze hatályon kívül az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (negyedik tanács) a T-357/04. sz., Chetcuti kontra Bizottság ügyben 2006. november 8-án hozott ítéletét;

– adjon helyt a fellebbező Elsőfokú Bíróság előtti eljárásban előadott kereseti kérelmeinek, vagyis:

– semmisítse meg a versenyvizsga-bizottság 2004. június 22-i határozatát, melyben a 2004. április 6-i COM/PA/04 versenyvizsga-kiírás III. pontjára hivatkozva elutasította a felperes pályázatát;

- semmisítse meg a versenyvizsga-eljárás valamennyi további jogi aktusát, így különösen a versenyvizsga-kiírásban megjelölt feltételeknek megfelelő jelölteknek a versenyvizsga-bizottság által megállapított listáját, a betöltendő álláshelyek számát ennek alapján meghatározó bizottsági határozatot, az alkalmas jelölteknek a versenyvizsga-bizottság által munkája végén meghatározott listát, valamint a kinevezésre jogosult hatóság által ennek alapján elfogadott kinevezési határozatokat;
- a Bíróság a Bizottságot kötelezze az elsőfokú eljárás költségeinek viselésére;
- a Bizottságot kötelezze a Bíróság előtti eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezésének alátámasztására a fellebbező egyetlen jogalapot hoz fel, nevezetesen a versenyvizsga-kiírás idején hatályos tisztviselői személyzeti szabályzat 4. cikkének és 29. cikke (1) bekezdése b) pontjának értelmében vett belső versenyvizsga fogalmának az Elsőfokú Bíróság általi megsértését, valamint a felvételre vonatkozó, a személyzeti szabályzat 27. cikkében és 4. cikke (1) bekezdésében foglalt cél és az egyenlő bánásmód elvének megsértését, de legalábbis az indokolási kötelezettség megsértését.

E jogalappal kapcsolatban a felperes lényegében előadja, hogy a Bíróság és az Elsőfokú Bíróság ítélezési gyakorlatából következik, hogy az „intézményen belüli versenyvizsga” kifejezés a közjogi kapcsolat alapján az intézmény alkalmazásában álló valamennyi személyre, így a kisegítő alkalmazottakra is kiterjed, továbbá hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette ezt az ítélezési gyakorlatot és a „belső versenyvizsga” kifejezés hatályát, amikor csak a versenyvizsga lényegi célját vette figyelembe, amelyet a versenyvizsga jellegére irányuló, a vizsgára bocsátásra vonatkozóan a versenyvizsga-kiírásban foglalt objektív feltételek helyett szubjektív minősítés alapján határozott meg.

A fellebbező ezt követően kifejti, hogy a kinevezésre jogosult hatóság a versenyvizsga-kiírásban meghatározott felvételi feltételek előírásakor kétségtelenül széleskörű mérlegelési jogkörrel rendelkezik, azonban e hatáskört mindig a betöltendő állásokra vonatkozó feltételek és a szolgálati érdekek alapján kell gyakorolnia úgy, hogy a kisegítő alkalmazottak kizárása nem fogadható el azon indokból, hogy a tisztviselők és ő közöttük ez utóbbiak eredeti felvételükkor nem voltak kötelesek igazolni a legmagasabb fokú ismeretek, illetve a feladatkör ellátására való legmagasabb fokú szakmai és személyi alkalmasság meglétét. E képességek meglétének igazolása tehát egyedül a versenyvizsga-kiírásban foglalt előválogató és felvételi vizsgák sikeres teljesítésével történhet. Ugyanez vonatkozik a betöltendő állásokban végzendő munkához szükséges képességek igazolására is.

Másodlagosan a fellebbező előadja, hogy a megtámadott ítélet nem kellően indokolt, mivel az Elsőfokú Bíróság nem válaszolt azon érvelésére, amely szerint belső ellentmondás van a versenyvizsga-kiírásban, mivel az úgy tűnik, kizárja a kisegítő alkalmazottak jelentkezését, de lehetővé teszi egyes besorolási osztályokban kisegítő alkalmazottként szerzett szakmai tapasztalatuk beszámítását.

A Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Olaszország) által 2007. január 25-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Confcooperative Friuli Venezia Giulia, Luigi Soini, Azienda Agricola Vivai Pinat Mario e figlio kontra Ministero delle Politiche Agricole, alimentari e forestali, Friuli Venezia Giulia

(C-23/07. sz. ügy)

(2007/C 82/26)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Az alapeljárás felei

Felperes: Confcooperative Friuli Venezia Giulia, Luigi Soini, Azienda Agricola Vivai Pinat Mario e figlio

Alperes: Ministero delle Politiche Agricole, alimentari e forestali, Friuli Venezia Giulia

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) „A Magyar Köztársaság és az Európai Közösségek és azok tagállamai között társulás létesítéséről szóló Európai Megállapodást (HL L 236., 2003.9.23.) akként kell-e értelmezni, hogy a Magyarország és az Európai Közösség területén előállított borok megnevezéseinek vonatkozásában 2004. május 1-jétől kezdve kizárólag az 1493/99 rendeletben ⁽¹⁾, illetve az 1429/2004 rendelettel ⁽²⁾ módosított 753/2002 rendeletben ⁽³⁾ foglalt rendelkezések alkalmazandók?
- 2) Az 1493/99 rendelet 52. cikke elégséges jogalappal szolgál-e az Európai Bizottság számára, hogy betilthassa egy, az olasz állam megfelelő jegyzékében jogszerűen regisztrált és a vonatkozó közösségi rendeletekben szereplő szőlőfajtából származó bor (jelen esetben a »Tocai friulano«) megnevezés[nek használatá]t?